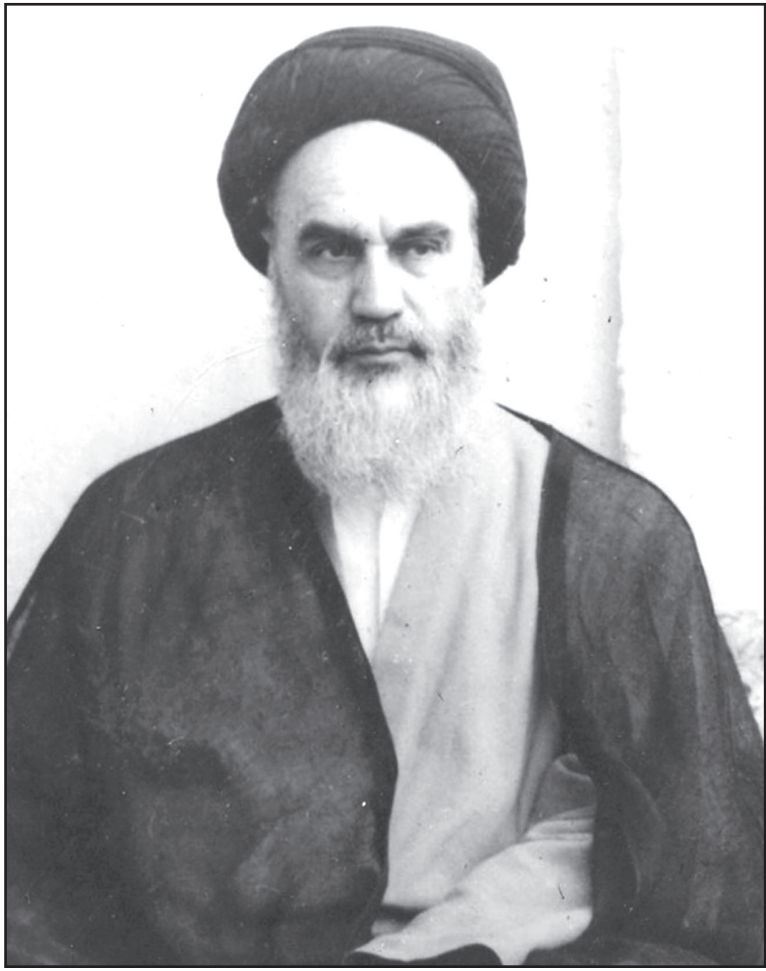

اشاره

حرکت در مسیر رسیدگی به فقر و حمایت از محرومین و مستضعفین جامعه، یک آرمان بلند و برگرفته از تعلیم عمیق اسلامی است که امام خمینی رضوان‌الله تعالی علیه در بیانات، سفارش‌ها و توصیه‌های خویش آن را به صورت یک «وظیفه» و «مسئولیت» برای احاد ملت و از جمله مسئولین، دولتمردان و کارگزاران حکومتی تبیین و تعیین نمودند. مواضع و دیدگاههای حضرت امام خمینی در حمایت از توده‌های محروم جامعه، فقط به صورت مشخص کردن وظیفه و مسئولیت خلاصه و محدود نشد، بلکه آن پیر فرزانه این مواضع و سیاست‌ها را در طول زندگی پربار خویش بخصوص پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران بطور مستمر در مناسبت‌های گوناگون مطرح و ترویج نمودند و در عمل نیز بیشتر از هر کس دیگری خود به آن پایبندی نشان دادند. والاترین روشنی که از دیدگاه امام باعث رشد شخصیت افراد می‌شود، ارزش «ساده‌پستی» و «پرهیز از مجمل و اسراف» است و در کنار این ارزش مهم، هم‌نشینی با فقرا و پابرهنگان و رسیدگی واقعی به امور زندگی آنها، این ارزش را دوچندان می‌کند. تأسف‌آور است که گاهی ریخت و پاش‌ها و اسراف‌ها و هزینه‌های سرسام‌آور بنام پاسداشت ارزش‌های اسلامی و ارزش‌های موردنظر امام صورت می‌گیرد، درحالی‌که برهمنگان آشکار است که رمز موفقیت امام در جذب پابرهنگان و مستضعفان و محرومان جامعه به نهضت اسلامی؛ ساده‌پستی ایشان بود و به همین دلیل نیز عشق متقابلی میان امام و محرومان برقرار بود. امام خمینی معتقد بودند برای مبارزه با فرهنگ منحط و ظالمانه سرمایه‌داری، باید اعمال و نیت‌ها و همت احاد ملت بخصوص مسئولین نظام اسلامی به سوی فقرزدایی سوق یابد و این مهم تحقق نخواهد یافت مگر اینکه همه در عمل پایبند به رعایت الهیای این مبارزه باشند.

آنچه مطالعه می‌فرمائید سروری کوتاه بر بخشی از سفارش‌ها و توصیه‌های حضرت امام خمینی درباره لزوم فقرزدایی و رسیدگی به محرومین جامعه است.

یکی از مسائل بسیار مهمی که به عهده علما و فقها و روحانیت است، مقابله جدی با دو فرهنگ ظالمانه و منحط اقتصادی شرق و غرب و مبارزه با سیاستهای اقتصاد سرمایه‌داری و اشتراکی در جامعه است، هرچند که این پلینه دامنگیر همه ملتهای جهان گردیده است و عملا پردگی جدیدی بر همه ملتها تحمیل شده و اکثریت جوامع بشری در زندگی روزمره خود به اربابان زر و زور پیوند خورده‌اند و حق تصمیم‌گیری در مقابل اقتصاد جهان از آنان سلب شده است و علی‌رغم منابع سرشار طبیعت و سرزمینهای حاصلخیز جهان و آبها و دریاها و جنگلها و ذخایر، به فقر ودرماندگی گرفتار آمده‌اند و کمونیستها و زراندوزان و سرمایه‌داران با ایجاد روابط گرم با جهانخواران، حق حیات واینگار عمل را از عامه مردم سلب کرده‌اند و با ایجاد مراکز انحصاری وچند ملیتی، عملا نبض اقتصاد جهان را در دست گرفته وهمه راههای صدور و استخراج

حفظ منافع محرومین و گسترش مشارکت عمومی آنان و مبارزه اسلام با زراندوزان، بزرگترین هدیه و بشارت آزادی انسان از اسارت فقر و تهیدستی به شمار می‌رود و بیان این‌حقیقت که صاحبان مال و منال در حکومت اسلام هیچ امتیاز و برتری‌ای از این جهت بر فقرا ندارند و ابتدا اولویتی به آنان تعلق نخواهد گرفت، مسلم راه شکوفایی و پرورش استعدادهای خفته و سرکوب شده پابرهنگان را فراهم می‌کند. و تذکر این مطلب که ثروتمندان هرگز به خاطر تمکن مالی خود نباید در حکومت و حکمرانان و اداره
